

INTERVIEW / FIONA TAN / 'News from the Near Future'

Fiona Tan (Indonesië, 1966) heeft het druk, dit jaar heeft ze al zo'n acht exposities gehad in onder andere Canada, Zweden en Amerika. Tan brak internationaal door met uit archieven opgediepte filmfragmenten. Hoewel zij de laatste jaren voor haar werk altijd zelf de opnames maakt, keerde ze voor *News from the Near Future* terug naar het filmarchief. Met deze film uit 2003 nam ze deel aan de Biënnale van Istanbul. In Rotterdam is het de eerste keer dat het werk in de openbare ruimte te zien is.

Het werk dateert uit 2003, het jaar dat Amerika Irak binnenviel. Het was een tijd die gedomineerd werd door mediabeelden. Tan: "De oude nieuwsbeelden werken relativerend. De beelden van overstromingen zijn vreselijk, maar doordat de tijd er overheen is gegaan, oogt het anders. Zo zal het waarschijnlijk ook gaan over tachtig jaar met de nieuwsbeelden van de oorlog in Irak, hoewel dat natuurlijk niets afdoet aan de gruwelijkheid van de gebeurtenissen daar."

Tan ziet de film niet alleen als statement, maar ook als poëtische sciencefiction, vandaar de titel *News from the Near Future*. Tan scheidt een verhaal dat zich afspeelt in een verre wereld. Zonder woorden, maar toch speelt geluid een belangrijke rol. Flarden van radiostemmen uit de gehele wereld worden afgewisseld met de ruis van de zee. Het is een effect dat hypnotiserend werkt.

De filmfragmenten zijn in zwart-wit maar voorzien van een kleurzweem. *News* begint met een shot vanuit een zandsteengrot aan de kust. Beelden van branding ondergelopen straten. Fiona Tan: "Op uitnodiging van het Filmmuseum ben ik op zoek gegaan naar vroeg journaalmateriaal van voor de tweede wereldoorlog, nadenkend over hoe media en nieuws een stempel drukken op de manier waarop gebeurtenissen worden overgeleverd. Vroeg filmmateriaal is rijk: je hebt het idee dat je terugstapt in de tijd."

De afgelopen jaren exposeerde Fiona Tan onder andere op de Documenta in Kassel (2002) en de Biënnale van Venetië (2001). Ze gebruikte voor de werken *Smoke Screen* (1997), *Facing Forward* (1999) en *Tuareg* (1999) antropologische filmbeelden uit het begin van de twintigste eeuw.

De werken maken de toeschouwer bewust van de westerse blik op onbekende geportretteerden uit verre culturen. Ze zijn voor de camera gedirigeerd en turen net zo nieuwsgierig via de lens de toekomst in, als de hedendaagse toeschouwer het verleden inkijkt dankzij diezelfde lens. Tan zet de bestaande beelden in een nieuwe context en creëert hiermee een eigentijds kunstwerk, een zoektocht naar culturele identiteit.